ข้อแนะนำของสหประชาชาติ ว่าด้วยการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน (ข้อแนะนำแห่งกรุงริยาด)

UNITED NATIONS GUIDELINES FOR THE PREVENTION OF JUVENILES DELINQUENCY (THE RIYADH GUIDELINES)

ข้อแนะนำของสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน (ข้อแนะนำแห่งกรุงริยาด)

สมัชชาใหญ่

คำนึงถึง ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (๑) กติกาสากลว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

(๒) กติกาสากลว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (๒) รวมทั้งตราสาร ระหว่างประเทศในเรื่องสิทธิและความเป็นอยู่ที่คีของเยาวชน รวมทั้งมาตรฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ร่างขึ้นโดย องค์กรแรงงานสากล

คำนึงถึง ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิของเด็ก (๑) กติกาว่าด้วยสิทธิของเด็ก (๔) กฎอันเป็น มาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติว่าด้วยการบริหารงานยุติธรรมเกี่ยวแก่คดีเด็กและเยาวชน (กฎแห่ง กรุงปักกิ่ง) (๕)

ระลึกถึง มติสมัชชาใหญ่ที่ ๔๐/๑๓ วันที่ ๒៩ พฤศจิกายน ๑៩๘๕ โดยที่สมัชชาได้รับ เป็นกฎอันเป็นมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติ ว่าด้วยการบริหารงานยุติธรรมเกี่ยวแก่คดีเด็กและเยาวชน (กฎแห่งกรุงปักกิ่ง) ไว้ ซึ่งได้รับการรับรองจากที่ประชุมใหญ่สหประชาชาติครั้งที่ ๗ ว่าด้วยการป้องกัน อาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด

ระลึกถึง มติสมัชชาใหญ่ที่ ๔๐/๑๓ วันที่ ๒៩ พฤศจิกายน ๑៩๘๕ ได้มีการเรียกร้องให้มี การดำเนินการพัฒนาเกี่ยวกับมาตรฐานต่าง ๆ ในการป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิด ซึ่งจะช่วยประเทศ สมาชิกในการกำหนดกฎเกณฑ์รวมทั้งการดำเนินการตามโครงการพิเศษ และนโยบายต่าง ๆ ตลอดจนย้ำถึง การให้ความช่วยเหลือ การให้การดูแลรวมทั้งชุมชนที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ได้มีการเรียกร้องต่อสภเศรษฐกิจ และสังคมให้รายงานต่อที่ประชุมใหญ่สหประชาชาติ ครั้งที่ ๘ว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติ ต่อผู้กระทำผิดเกี่ยวกับการบรรลุถึงความก้าวหน้าในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรฐานต่างๆ เพื่อพิจารณาทบทวนและ ดำเนินการต่อไป

ระลึกถึง สภาเศรษฐกิจและสังคมในส่วนที่ ๒ ของมติที่ ๑៩๘๖/๑๐ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๑៩๘๖ ด้วยว่า ได้ขอให้ประชุมใหญ่สหประชาชาติ ครั้งที่ ๘ ได้พิจารณาถึงร่างมาตรฐานว่าด้วยการป้องกัน เด็กและเยาวชนกระทำผิดด้วยจุดประสงค์เพื่อนำเอามาตรฐานดังกล่าวนั้นไปใช้

ยอมรับว่า เป็นความจำเป็นที่ประเทศในภูมิภาคและองค์กรระหว่างประเทศจะต้องพัฒนา วิธีการและกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อป้องกันการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน รองรับว่า เด็กทุกคนมีสิทธิขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ รวมทั้งมีสิทธิที่จะได้รับ การศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาที่เป็นการให้เปล่า

เอาใจใส่ ต่อจำนวนเขาวชนที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ผู้ซึ่งอาจกระทำหรือไม่ได้กระทำการ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายแต่เป็นผู้ที่ถูกทอดทิ้ง ถูกละเลยจากการดูแลเอาใจใส่ ถูกกระทำทารุณกรรม เกี่ยวข้องกับการใช้ยาเสพติด และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่หมิ่นเหม่ ตลอดจนผู้ที่อยู่ในสภาพสังคมที่มี ความเสี่ยงโดยทั่วไป

พิจารณาถึง ผลดีของการดำเนินงานตามนโยบายในการป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิด เพื่อสวัสดิภาพของชุมชน

- (๑) บันทึกที่น่าพอใจ ถึงความสำเร็จในการทำงานที่สำคัญของคณะกรรมาชิการว่าด้วยการ ป้องกันและควบคุมอาชญากรรมและเลขาชิการสหประชาชาติในการกำหนดเกณฑ์ที่เป็นข้อแนะนำในการ ป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
- (๒) แสดงความชื่นชม ถึงความร่วมมือที่มีคุณค่าของศูนย์กลางการศึกษาและฝึกอบรม ค้านความมั่นคงของอาหรับ ณ กรุงริยาค ที่ได้เป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญระหว่างประเทศ เพื่อพัฒนาร่างข้อแนะนำของสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ซึ่งได้จัด ให้มีขึ้น ณ กรุงริยาค ระหว่างวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๑ มีนาคม ๑๕๘๘ โดยความร่วมมือของ สหประชาชาติ สำนักงานกรุงเวียนนา
- (๓) **รับเอาไว้** ซึ่งข้อแนะนำของสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันการกระทำผิดของเด็ก และเยาวชนซึ่งได้บรรจุมตินี้ไว้ในภาคผนวกโดยได้มีการตั้งชื่อไว้ว่า "ข้อแนะนำแห่งกรุงริยาด"
- (๔) ร้องขอ ต่อประเทศสมาชิกสหประชาชาติถึงความเข้าใจเกี่ยวกับแผนในการป้องกัน อาชญากรรมที่ได้ประยุกต์ข้อแนะนำแห่งกรุงริยาดเข้าไว้ในกฎหมายของประเทศในนโยบายและวิธี การปฏิบัติ และให้นำเอาข้อแนะนำแห่งกรุงริยาดนี้เสนอให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ผู้ร่างนโยบาย บุคลากร ด้านกระบวนการยุติธรรมในคดีเด็กและเยาวชน นักการศึกษา สื่อมวลชน ผู้ปฏิบัติ และนักเรียนได้นำไป พิจารณาใช้ต่อไป
- (๕) ขอร้อง เลขาธิการสหประชาชาติ และประเทศสมาชิกสหประชาชาติที่ได้รับเชิญได้ ประกันถึงความเป็นไปได้ในการเผยแพร่ต้นฉบับเกี่ยวกับข้อแนะนำแห่งกรุงริยาด ออกไปให้แพร่หลายใน ทุก ๆ ภาษาราชการของสหประชาชาติ
- (๖) ขอร้อง เลขาธิการสหประชาชาติ และหน่วยงานสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องที่ได้รับเชิญ สถาบันต่าง ๆ ที่มีความสนใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งกองทุนเด็กสหประชาชาติ ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนได้ พยายามให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการนำเอาข้อแนะนำแห่งกรุงริยาด ไปใช้ให้เป็นประโยชน์

- (๓) ขอร้อง เลขาธิการสหประชาชาติ ให้ทำการวิจัยเพิ่มขึ้นอีก โดยเฉพาะในหัวข้อเรื่อง "สภาพของสังคมที่มีความเสี่ยง และเรื่องการแสวงหาผลประโยชน์จากเด็ก รวมทั้งการใช้เด็กและเยาวชน เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชญากรรม" ทั้งนี้ ก็ด้วยจุดประสงค์เพื่อพัฒนาความเข้าใจถึงมาตรการต่าง ๆ ที่จะใช้ในการตอบโต้ ตลอดจนการรายงานในเรื่องดังกล่าวนี้ต่อที่ประชุมใหญ่สหประชาชาติ ครั้งที่ ธ ว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด
- (๘) ขอร้อง เลขาธิการสหประชาชาติ ให้แจกจ่ายคู่มือประกอบเกี่ยวกับมาตรฐานใน กระบวนการยุติธรรมสำหรับคดีเด็กและเยาวชน ที่ได้บรรจุเอากฎอันเป็นมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติ ว่าด้วยการบริหารงานยุติธรรมเกี่ยวแก่คดีเด็กและเยาวชน (กฎแห่งกรุงปักกิ่ง) ข้อแนะนำของสหประชาชาติ ว่าด้วยการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน (ข้อแนะนำแห่งกรุงริยาด) และกฎของสหประชาชาติ ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ถูกริดรอนเสรีภาพตลอดจนบันทึกข้อมูลเพิ่มเติมซึ่งอยู่ท้ายบทบัญญัติ ของกฎดังกล่าว
- (ธ) เร่งเร้า องค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสหประชาชาติโดยร่วมมือกับเลขาธิการ สหประชาชาติในการดำเนินการตามมาตรการที่มีความเหมาะสมเพื่อประกันว่าได้มีการปฏิบัติตามมตินี้
- (๑๐) เชิญ คณะอนุกรรมการว่าด้วยการป้องกันในการเลือกปฏิบัติและการคุ้มครอง ชนกลุ่มน้อยของคณะกรรมาธิการว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เพื่อพิจารณาถึงตราสารระหว่างประเทศที่เป็น ตราสารใหม่ ทั้งนี้ ก็ด้วยจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมการนำเอาข้อกำหนดของกฎสหประชาชาติไปใช้ให้เป็น ประโยชน์
- (๑๑) เชิญ ประเทศสมาชิกได้ให้การสนับสนุนอย่างเข้มแข็งต่อองค์กรที่ปฏิบัติงานทาง ด้านวิชาการและโครงการนำร่อง โครงการทดลองเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำสั่งและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับ การนำข้อกำหนดของข้อแนะนำแห่งกรุงริยาด ไปใช้ให้เป็นประโยชน์และวางมาตรการให้เป็นที่ประจักษ์ ชัดเกี่ยวกับบริการด้านการบำบัดแก้ไขโดยชุมชนด้วยความมุ่งหมายที่จะตอบสนองต่อความต้องการและ ปัญหาพิเศษของเยาวชนและขอให้เลขาธิการสหประชาชาติ ได้ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในส่วนนี้
- (๑๒) เชิญ ประเทศสมาชิได้แจ้งให้เลขาธิการสหประชาชาติทราบถึงการปฏิบัติตามข้อ แนะนำแห่งกรุงริยาด และรายงานให้คณะกรรมาธิการว่าด้วยการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมได้ทราบ เป็นประจำถึงผลความสำเร็จในการปฏิบัติตามข้อแนะนำแห่งกรุงริยาด
- (๑๓) รับรองว่า คณะกรรมาธิการว่าด้วยการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมได้ขอให้ ที่ประชุมใหญ่สหประชาชาติ ครั้งที่ ธ ได้ทำการทบทวนถึงผลดีในการสนับสนุนส่งเสริมให้มีการนำเอา ข้อแนะนำแห่งกรุงริยาดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ซึ่งคำรับรองดังกล่าวนี้ได้บรรจุไว้ในมติในวาระการประชุม ที่ได้แยกหัวข้อเรื่องที่ว่าด้วยกระบวนยุติธรรมเกี่ยวแก่คดีเด็กและเยาวชนไว้แล้ว และให้นำเอาเรื่องนี้ มาพิจารณาทบทวนอยู่เสมอ

การประชุมครั้งที่ ๖๘ วันที่ ๑๔ ชันวาคม ๑๕๕๐

ภาคผนวก

ข้อแนะนำของสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน (ข้อแนะนำแห่งกรุงริยาด)

(๑) หลักขั้นมูลฐาน

- ๑. การป้องการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเป็นส่วนที่มีความสำคัญต่อการป้องกัน อาชญากรรมในสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย กิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อ ประชาชนมุ่งให้สังคมได้นำความเมตตากรุณาที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ไปปรับใช้ และความหวังในภายภาคหน้า ที่เยาวชนสามารถพัฒนาทัศนคติที่จะไม่ประกอบอาชญากรรมได้ในอนาคต
- ๒. ความสำเร็จของสังคมในการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนขึ้นอยู่กับความ พยายามที่จะให้หลักประกันในการพัฒนาคนหนุ่มสาวได้อย่างกลมกลืนโดยให้การส่งเสริมบุคลิกภาพของ คนหนุ่มสาวตั้งแต่เมื่ออยู่ในวัยเด็ก
- ๓. เพื่อจุดประสงค์ของการตีความข้อแนะนำนี้ ควรตีความให้สอดคล้องกับหลักเบื้องต้นที่ มุ่งให้เด็กเป็นจุดศูนย์กลาง เยาวชนควรมีบทบาทอย่างเต็มที่และมีส่วนร่วมในสังคม ทั้งไม่ควรมุ่งแต่เพียง การพิจารณาให้การอบรมขัดเกลาและควบคุมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เท่านั้น
- ๔. ในการปฏิบัติตามข้อแนะนำนี้ให้เป็นไปตามระบบกฎหมายของประเทศ ควรเป็นอยู่ที่ ดีของเยาวชน ซึ่งควรเริ่มมีแผนการในการป้องกันต่าง ๆ ตั้งแต่เมื่ออยู่ในวัยเด็ก
- ๕. ควรรวบรวมความก้าวหน้าของนโยบายในการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและ เยาวชนที่มีความจำเป็นและมีความสำคัญ รวมทั้ง การศึกษาระบบและมาตรการต่าง ๆ ในการทำงานร่วมกัน ควรหลีกเลี่ยงการลงโทษเด็กในความผิดทางคดือาญา และการลงโทษให้อยู่ในสถานที่ควบคุม สำหรับ ความประพฤติที่ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อการพัฒนาของเด็กและไม่เป็นอันตรายต่อผู้อื่น ซึ่ง เกี่ยวข้องกับนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
- ก. ให้โอกาสในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโอกาสทางด้านการศึกษาเพื่อตอบ สนองความต้องการของเยาวชนที่มีการเปลี่ยนแปลง และเพื่อใช้เป็นกรอบในการส่งเสริมการให้ความ คุ้มครอง และพัฒนาเยาวชนทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนผู้ซึ่งได้แสดงให้เห็นว่าอยู่ในภาวะอันตราย หรืออยู่ในสภาพสังคมที่เสี่ยงและมีความจำเป็นต้องได้รับการดูแลและให้ความคุ้มครองเป็นพิเศษ
- ข. ปรัชญาต่าง ๆ ที่ได้กำหนดขึ้นเป็นการเฉพาะและวิธีการเกี่ยวกับการป้องกันการ กระทำผิดของเด็กและเยาวชนบนพื้นฐานของกฎหมาย วิธีการดำเนินงาน สถาบัน สิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ และบริการสื่อสารข้อมูลการทำงานเครือข่าย ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะลดแรงจูงใจ ความต้องการและ โอกาสต่าง ๆ หรือเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ได้หยิบยกขึ้นมาให้คณะกรรมาธิการพิจารณาเกี่ยวกับการละเมิดกฎหมาย

- ค. การแทรกแซงโคยเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการติดตามดูแลเอาใจใส่ในผลประโยชน์ เบื้องต้นทั้งหมดของเยาวชน และให้การแนะนำด้วยความยุติธรรม ด้วยความเสมอภาคและด้วยความ เป็นธรรม
- ง. การให้ความคุ้มครองเยาวชนทุกคนในด้านสิทธิ ผลประโยชน์ การพัฒนา และให้มีความเป็นอยู่ที่ดี
- จ. การพิจารณาว่า พฤติกรรมหรือความประพฤติของคนหนุ่มสาวที่ไม่สามารถ ประพฤติหรือปฏิบัติตามบรรทัคฐานและค่านิยมของสังคมได้ทั้งหมด ซึ่งมักจะเป็นส่วนหนึ่งของวุฒิภาวะ และ ขั้นตอนการเจริญเติบโตและส่วนใหญ่ในแต่ละคนมักจะไม่ปรากฏให้เห็นในทันทีแต่จะถ่ายทอดให้เห็น เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่
- ฉ. การรับรู้ถึงแนวความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ว่าเยาวชนซึ่งถูกตราหน้าในฐานะ ที่เป็น "ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน" "ผู้มีความประพฤติเหลวไหล" หรือ "เริ่มมีพฤติกรรมที่เหลวไหล" มักเป็น ผลสืบเนื่องมาจากการที่เยาวชนได้มีการพัฒนารูปแบบของพฤติกรรมอันไม่เป็นที่พึงปรารถนาไว้อย่าง เหนียวแน่น
- ๖. ควรพัฒนาบริการพื้นฐานต่าง ๆ ในชุมชน ตลอดจนแผนการต่าง ๆ เพื่อป้องกันเด็กและ เยาวชนกระทำผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่ที่ยังไม่มีหน่วยงานต่าง ๆ ได้ถูกจัดตั้งขึ้น หน่วยงานทางราชการ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการควบคุมทางสังคมควรเป็นหน่วยงานแหล่งสุดท้าย

(๒) ขอบเขตของข้อแนะนำ

- ๗. ข้อแนะนำควรมีการตีความ และนำไปปฏิบัติภายในกรอบกว้าง ๆ ของปฏิญญาสากลว่า ค้วยสิทธิมนุษยชน กติกาสากลว่าค้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม กติกาสากลว่าค้วยสิทธิ พลเมืองและสิทธิทางการเมือง ปฏิญญาว่าค้วยสิทธิเด็ก และอนุสัญญาว่าค้วยสิทธิเด็ก รวมทั้งในเนื้อหาของ กฎอันเป็นมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติว่าค้วยการบริหารงานยุติธรรมเกี่ยวแก่คดีเด็กและเยาวชน (กฎแห่งกรุงปักกิ่ง) (๕) เช่นเดียวกับตราสารและบรรทัดฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิ ผลประโยชน์ และ ความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กและเยาวชนทุกคน
- ๘. ข้อแนะนำในปัจจุบัน ควรสอดคล้องกับเนื้อหาที่เกี่ยวกับเงื่อนใบในทางเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นของแต่ละประเทศ

(๓) การป้องกันโดยทั่วไป

- ธ. ควรวางแผนการป้องกันไว้อย่างกว้าง ๆ ในหน่วยงานของรัฐบาลทุกระดับที่จัดตั้งขึ้น
 และรวมถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
- ก. วิเคราะห์ในระดับลึกเกี่ยวกับปัญหาและรายละเอียดต่าง ๆ ที่มีอยู่ในแต่ละ โครงการ รวมทั้งบริการและทรัพยากรที่มีอยู่

- ข. กำหนดให้ชัดเจนถึงขอบเขตความรับผิดชอบสำหรับหน่วยงานที่มีหน้าที่ เกี่ยวข้อง ตลอดจนสถาบันและบุคลากรที่เกี่ยวกับความพยายามในด้านการป้องกัน
- ค. จัดให้มีกลไกลต่าง ๆ เพื่อจุดประสงค์ในการประสานงานกันระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐบาลและหน่วยงานเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความพยายามในด้านการป้องกัน
- ง. นโยบาย โครงการ และกลยุทธ์ต่าง ๆ จะขึ้นอยู่กับการศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่ได้ มีการคาดการณ์เอาไว้แล้วล่วงหน้า ตลอดจนได้มีการกล่าวถึงและเตือนถึงเรื่องดังกล่าวนี้ รวมทั้งได้ทำการ ประเมินผลการปฏิบัติงานเอาไว้อย่างละเอียดรอบคอบ
 - จ. วิธีการเพื่อลดโอกาสในการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพ
- ฉ. การให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานตามโครงการและบริการต่าง ๆ ที่มีขอบเขตกว้าง ๆ
- ช. ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างรัฐบาลในระดับชาติ ระดับรัฐ ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่นกับภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้แทนซึ่งเป็นผู้รับใช้ประชาชนในชุมชน ผู้ใช้แรงงาน หน่วยงานที่ดูแลเด็กหน่วยงานที่ให้การศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย หน่วยงานทางสังคม หน่วยงานทีเกี่ยว ข้องกับการบังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานด้านตุลาการในการดำเนินงานร่วมกันเพื่อป้องกันการกระทำผิด ของเด็กและเยาวชนตลอดจนยุวอาชญากรรม
- ซ. การมีส่วนร่วมของคนหนุ่มสาวในนโยบายและการคำเนินงานป้องกันการ กระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยอาศัยทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนทั้งหมด การช่วยตนเองของ คนหนุ่มสาว โครงการให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ และการชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ
 - บุคลากรผู้เชี่ยวชาญในทุกระดับชั้น

(๔) กระบวนการซึ่งอาศัยสังคมเป็นหลัก

๑๐. ควรเน้นถึงการวางนโยบายในด้านการป้องกันที่สัมฤทธิผลโดยอาศัยสังคมเป็นหลัก และครอบคลุมถึงเด็กและเยาวชนทั้งมวล โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านทางครอบครัว ชุมชน กลุ่มเพื่อน โรงเรียน การฝึกวิชาชีพการทำงาน ตลอดจนองค์กรอาสาสมัครต่าง ๆ นอกจากนี้ ควรคำนึงถึง การพัฒนาเด็กและ เยาวชนแต่ละคนให้เหมาะสมรวมทั้งเด็กและเยาวชนเหล่านี้ ควรจะได้รับการยอมรับในฐานะที่เป็นผู้ที่มี ส่วนอย่างเท่าเทียมกันในกระบวนการซึ่งอาศัยสังคมเป็นหลักและครอบคลุมทุกด้าน

ก. ครอบครัว

- ๑๑. ทุก ๆ สังคมควรกำหนดให้ความต้องการ และความเป็นอยู่ที่ดีของครอบครัวและ สมาชิกทุกคนในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญขั้นต้น
- ๑๒. เมื่อครอบครัวเป็นจุดศูนย์กลางที่รับผิดชอบในทางสังคมเบื้องต้นแก่เด็กทั้งหลาย รัฐบาลและสังคมควรพยายามดำเนินการปกปักรักษาความมั่นคงของครอบครัว รวมทั้งครอบครัวขยายให้ ดำเนินการต่อไป สังคมมีหน้าที่รับผิดชอบในการให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัวในการดูแลและคุ้มครอง

และประกันถึงความสมบูรณ์ทางค้านร่างกาย และจิตใจของเด็ก รวมทั้งจัดเตรียมเกี่ยวกับการคูแลเด็กใน แต่ละวันให้เพียงพอ

- ๑๓. รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ควรวางนโยบายที่นำมาซึ่งการเลี้ยงคูเด็กในครอบครัวให้มี สภาพแวคล้อมอันมั่นคงและราบรื่น ส่วนครอบครัวที่ไม่มั่นคง หรือมีความขัดแย้งกันโดยจำเป็นจะต้องได้ รับการช่วยเหลือ รัฐบาลควรจัดบริการต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นให้แก่ครอบครัวเหล่านี้
- ๑๔. เมื่อสภาพแวดล้อมของครอบครัวที่มั่นคงและราบรื่นได้ขาดหายไป และชุนชนได้ พยายามให้ความช่วยเหลือแก่บิดามารดาที่ประสบความล้มเหลว ตลอดจนครอบครัวขยายไม่ประสบ ความสำเร็จในการดำเนินตามบทบาทหน้าที่ของครอบครัว ดังนั้น การกำหนดทางเลือกอื่น ๆ เช่น การหา ครอบครัวอุปถัมภ์ รวมทั้งการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมควรจะได้นำมาพิจารณาเลือกใช้ การพิจารณาเลือกใช้วิธีการเช่นนี้หากเป็นไปได้ ควรจัดให้มีการทดลอง โดยทดลองให้เด็กไปอยู่ในความอุปการะใน ครอบครัวที่สภาพแวดล้อมมีความมั่นคงและราบรื่น ในขณะเดียวกันจะเป็นการสร้างความรู้สึกที่มั่นคงให้ แก่เด็ก ฉะนั้น จึงควรหลีกเลี่ยงการอุปการะเลี้ยงดูเด็กที่เป็นไปอย่างเลื่อนลอยไม่แน่นอน
- ๑๕. ควรดูแลเอาใจใส่เป็นกรณีพิเศษแก่เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูจากครอบครัวที่มีปัญหาทาง ด้านเศรษฐกิจไม่ราบรื่น ทางด้านสังคมและวัฒนธรรมซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะเด็กพื้นเมือง เด็ก ย้ายถิ่นที่อยู่และครอบครัวเด็กอพยพ การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้อาจจะทำลายความสามารถสังคมของครอบครัว ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงในทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับการเลี้ยงดู ตลอดจนการดูแลเด็กด้วยความรัก ความทะนุถนอม นอกจากนี้ มีอยู่เสมอที่บทบาทและวัฒนธรรมเกิดเปลี่ยนแปลงและจัดแย้งกัน ดังนั้น จึง ต้องกำหนดรูปแบบของโครงสร้างที่ทันสมัยและสอดคล้องกับสังคมเพื่อนำไปสู่กระบวนการสำหรับเด็กที่ อาศัยสังคมเป็นหลัก
- ๑๖. ควรนำมาตรการต่าง ๆ ไปใช้ รวมทั้งโครงการพัฒนาที่จัดให้แก่ครอบครัว ซึ่งเป็น การให้โอกาสครอบครัวได้เรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของบิดามารดาที่มีต่อพัฒนาการของเด็กและการ ดูแลเด็ก การส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบิดามารดาและเด็ก การสร้างความรู้สึกของบิดามารดาที่มีต่อ ปัญหาของเด็กและเยาวชน และการส่งเสริมให้บิดามารดาได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมพื้นฐานของ ครอบครัวและชุมชน
- ๑๗. รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ควรใช้มาตรการในการส่งเสริมความสามารถสามัคคีกลมเกลียว กันอย่างแน่นแฟ้นของครอบครัวและขัดขวางการแยกเด็กออกไปจากบิดามารดา เว้นเสียแต่ว่าไม่มีทางเลือก เพราะสภาพแวดล้อมของครอบครัวจะมีผลกระทบต่อสวัสดิภาพและอนาคตของเด็ก
- ๑๘. มีความจำเป็นที่ต้องเน้นให้เห็นถึงความสำคัญในหน้าที่ของครอบครัวและครอบครัว ขยายที่มีต่อการอบรมขัดเกลาเด็กและขณะเดียวกันก็มีความจำเป็นเท่ากันในการให้เด็กและเยาวชนได้ยอมรับ ถึงบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบ การเข้าไปมีส่วนร่วมและการเป็นสมาชิกคนหนึ่งในสังคม
- ๑๕. เพื่อเป็นหลักประกันถึงสิทธิของเด็กซึ่งจะเข้าสู่กระบวนการที่เป็นไปในทางสังคม อย่างเหมาะสมรัฐบาลและหน่วยงานต่าง ๆ ควรจะได้ให้ความไว้วางใจและเชื่อมั่นต่อสังคมตลอดจน

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายทำนองเคียวกันเมื่อใคก็ตามที่สถาบันคั้งเคิมและจารีตประเพณี ไม่สามารถคำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพรัฐบาลจึงควรจัดเตรียมและยินยอมให้ใช้มาตรการที่ริเริ่ม ขึ้นใหม่ด้วย

ข. การศึกษา

๒๐. รัฐบาลมีหน้าที่จัดการศึกษาให้เข้าถึงเยาวชนทุกคน

๒๑. ระบบการศึกษานอกจากจะให้การศึกษาวิชาสามัญและกิจกรรมทางด้านวิชาชีพแล้ว ควรจะอุทิศในการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษดังต่อไปนี้

- (ก) สอนให้เด็กได้เรียนรู้ถึงค่านิยมต่าง ๆ เบื้องต้นและทำการพัฒนาให้เด็กได้ ยอมรับและรักในรูปแบบและเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมในประเทศของตน เพื่อเป็นค่านิยมทางสังคมของ ประเทศที่เด็กและเยาวชนได้อาศัยอยู่รวมทั้งเพื่อความเจริญทางค้านอารยธรรมที่แตกต่างกันของตัวเด็ก แต่ละคน และเพื่อสิทธิมนุษยชนตลอดจนเสรีภาพขั้นพื้นฐาน
- (ข) สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพ ความสามารถพิเศษและความ สามารถทางด้านสติปัญญาและกายภาพของเยาวชนให้มีขีดความสามารถอย่างเต็มที่
- (ก) ให้เยาวชนอยู่ในฐานะเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการศึกษาและความสำเร็จทางด้าน การศึกษาอย่างแท้จริงมากกว่าเป็นแค่เพียงผู้ที่มีส่วนร่วมในวัตถุประสงค์ของการดำเนินการศึกษาเท่านั้น
- (ง) ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในการส่งเสริมจิตสำนึกเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของการศึกษา และการเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนและชุมชน
- (จ) ส่งเสริมเยาวชนให้มีความเข้าใจ ยอมรับ และเคารพในแง่คิดและความคิดเห็น ที่แตกต่างกันรวมทั้งความแตกต่างกันทางด้านวัฒนธรรมและความแตกต่างในด้านอื่น
- (ฉ) จัดเตรียมข้อมูล และการแนะแนวเกี่ยวกับการฝึกวิชาชีพ โอกาสการจ้างงาน และการพัฒนาอาชีพ
- (ช) จัดเตรียมเกี่ยวกับการส่งเสริมให้เยาวชนมีอารมณ์ปกติ และหลีกเลี่ยงการ ปฏิบัติที่ไม่ดี ซึ่งมีผลต่อสุขภาพจิต
- (ซ) หลีกเลี่ยงการใช้มาตรการทางวินัยที่โหคร้ายทารุณ โดยเฉพาะการลงโทษ ทางร่างกายโดยการเพี่ยนตี

๒๒. ระบบการศึกษาควรเป็นระบบที่มุ่งทำงานร่วมกันกับบิดามารดา องค์กรต่าง ๆ ใน ชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเยาวชน

๒๓. เยาวชนและครอบครัวของเยาวชนควร ได้รับการแจ้งให้ทราบถึงกฎหมาย สิทธิและ หน้าที่ ความรับผิดชอบของเยาวชนภายใต้กฎหมาย เช่นเดียวกับระบบค่านิยมสากล รวมทั้งตราสารต่าง ๆ ของสหประชาชาติ

๒๔. ระบบการศึกษาควรได้รับการขยายให้กว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การดูแลและ เอาใจใส่ต่อเยาวชนที่อยู่ในสังคมที่มีภาวะของความเสี่ยง โครงการพิเศษเพื่อการป้องกัน และอุปกรณ์ การศึกษา หลักสูตร เครื่องมือที่มีลักษณะใกล้เคียงควรจะได้รับการพัฒนาและแนะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ อย่างเต็มที่

๒๕. การดูแลเอาใจใส่เป็นกรณีพิเศษต่อการใช้นโยบายและกลยุทธ์ต่าง ๆ อย่างเข็มงวด เพื่อป้องกันเยาวชนดื่มเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ ใช้ยาเสพติด และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้แทนยาเสพติด ครูและ วิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องควรได้รับการจัดเตรียมและฝึกอบรมเพื่อให้การป้องกัน และปฏิบัติงานเกี่ยวกับ การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับยาเสพติด การใช้ยาเสพติด รวมทั้งเครื่องดื่มประเภท แอลกอฮอล์ ควรจะจัดเตรียมไว้เพื่อให้องค์กรนักเรียนได้นำเอาไปใช้ให้เป็นประโยชน์

๒๖. โรงเรียนต่าง ๆ ควรอยู่ในฐานะของหน่วยงานที่เป็นแหล่งทรัพยากร และศูนย์กลาง ในการส่งต่อเพื่อเตรียมการเกี่ยวกับการรักษาทางการแพทย์ การให้คำแนะนำ และให้บริการด้านต่าง ๆ แก่เยาวชน โคยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนที่มีความจำเป็นเป็นกรณีพิเศษ และได้รับความทุกข์ทรมานจากการ ใช้ยา การถูกทอดทิ้ง การตกเป็นเหยื่อและถูกนำไปแสวงหาประโยชน์

๒๗. ควรคำเนินการปลูกจิตสำนึกให้รับรู้ถึงปัญหาและความจำเป็นต่าง ๆ ตลอดจนการ รับรู้เกี่ยวกับเรื่องของเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนที่ได้รับสิทธิน้อยกว่าบุคคลอื่น เยาวชนด้อยโอกาส เยาวชนต่างชาติหรือชนกลุ่มน้อย และกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ โดยผ่านทางโครงการการศึกษา ครูและผู้ใหญ่ ทั้งหลายตลอดจนองค์กรนักเรียน

๒๘. ควรพยายามทำให้ระบบของโรงเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และพยายาม ส่งเสริมมาตรฐานต่าง ๆ ของการศึกษาและการศึกษาสูงสุดทางด้านวิชาชีพ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับหลักสูตร รวมทั้งวิธีการเรียนและการเข้าถึงการสอน ตลอดจน การบรรจุและการฝึกอบรมครูทุกคนให้มีคุณวุฒิ โดย ปกติการนิเทศงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานควรได้รับการประกันว่าจะดำเนินการโดยองค์กรทางด้าน วิชาชีพต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมและโดยเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรง

๒๕. ควรมีการวางแผนเกี่ยวกับระบบของโรงเรียน การพัฒนา และการดำเนินการเกี่ยวกับ กิจกรรมเสริมหลักสูตรเฉพาะด้าน หลักสูตรต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ต่อเยาวชนโดยความร่วมมือกับกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน

തo. ควรให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษแก่เด็กและเยาวชนผู้ซึ่งพบว่ามีปัญหายุ่งยากในการ ปฏิบัติตามระบบการศึกษา และทำให้ต้องออกจากโรงเรียนไป

๑๑. โรงเรียนต่าง ๆ ควรส่งเสริมนโยบายและกฎระเบียบที่ให้ความยุติธรรมและความ เที่ยงธรรม ควรให้มีตัวแทนคณะนักเรียน ทำการกำหนดนโยบายของโรงเรียน รวมทั้งนโยบายที่เกี่ยวกับ ระเบียบวินัยและการตัดสินใจ

ค. ชุมชน

๓๒. ควรพัฒนาและสนับสนุนบริการและโครงการพื้นฐานต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนที่ ตอบสนองต่อความจำเป็นเฉพาะด้าน ปัญหาและผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน ตลอดจนการให้ บริการปรึกษาหารือและการแนะแนวที่เหมาะสมแก่เยาวชนและครอบครัวของเยาวชน

๑๑. ชุนชน ควรจัดเตรียมหรือให้การสนับสนุนเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ในการให้ความ ช่วยเหลือเยาวชนในชุมชน รวมทั้งสูนย์พัฒนาชุมชนต่าง ๆ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจและบริการต่าง ๆ ที่มี อยู่ในชุมชน ให้แพร่งยายออกไปเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะด้านของเด็กและเยาวชนผู้ซึ่งอยู่ในสภาพสังคมเสี่ยง และควรจัดเตรียมมาตรการในการให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักประกันโดยคำนึงถึง สิทธิส่วนบุคคล

๓๔. ควรจัดตั้งสถานที่อำนวยความสะควกเฉพาะค้านขึ้น เพื่อจัดหาที่พักอาศัยให้เพียงพอ กับเยาวชนผู้ซึ่งไม่สามารถอาศัยอยู่กับครอบครัวได้ หรือผู้ที่ไม่มีบ้านอาศัย

๓๕. ควรจัดบริการและมาตรการในการให้ความช่วยเหลือในระดับต่าง ๆ เพื่อใช้กับ เยาวชนที่ประสบปัญหาความยุ่งยากในการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่ บริการต่าง ๆ เหล่านี้ ควรจะ รวมถึงโครงการพิเศษสำหรับเยาวชนผู้ใช้ยาเสพติด ที่เน้นการดูแล การให้คำแนะนำปรึกษา การให้ความ ช่วยเหลือและการสอดแทรกการบำบัดช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ

๓๖. องค์กรอาสาสมัครที่ให้บริการด้านต่าง ๆ แก่เยาวชนควรได้รับการสนับสนุนทางด้าน การเงินและด้านอื่น ๆ จากรัฐบาลหรือจากสถาบันต่าง ๆ

๓๗. ควรจัดตั้งและสนับสนุนองค์กรที่เกี่ยวกับเยาวชน องค์กรต่าง ๆ ในระดับท้องถิ่นและ ควรให้ชุมชนในท้องถิ่นมีสถานภาพเป็นผู้มีส่วนในการดำเนินการจัดการอย่างเต็มที่ ซึ่งองค์กรเหล่านี้จะ ส่งเสริมให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมและอาสาเข้าไปทำงานในโครงการต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่มี จุดมุ่งหมายที่จะให้ความช่วยเหลือแก่เยาวชนที่มีความจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือ

๓๘. หน่วยงานของรัฐบาลควรมีหน้าที่ความรับผิดชอบเป็นการเฉพาะและจัดเตรียมบริการ ที่จำเป็นสำหรับเด็กไร้ที่อยู่หรือเด็กข้างถนน ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะควกในชุมชน ที่พัก การจ้างงานรูปแบบและแหล่งให้ความช่วยเหลือแหล่งต่าง ๆ ควรจัดเตรียมและพร้อมที่จะให้เยาวชน ได้เข้าไปใช้บริการได้

๓ธ. ควรจัดตั้งหน่วยงานสันทนาการด้านต่าง ๆ ตลอดจนการจัดบริการเฉพาะด้านต่าง ๆ ให้กระจายออกไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่เยาวชน ทั้งนี้ ต้องเป็นหน่วยงานและบริการที่เยาวชนได้เข้าไป ใช้ประโยชน์ได้โดยง่าย

ง. สื่อสารมวลชน

๔๐. สื่อสารมวลชนควรสนับสนุนส่งเสริมเพื่อเป็นหลักประกันว่าเยาวชนจะสามารถรับ และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข่างต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

- ๔๑. สื่อสารมวลชนควรสนับสนุนส่งเสริมการให้ข้อมูลข่าวสารที่ได้บรรยายถึงภาพพจน์ ที่ดีของเยาวชนให้แก่สังคม
- ๔๒. สื่อสารมวลชนความส่งเสริมสนับสนุนในการเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวกับการบริการ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีอยู่และให้โอกาสเยาวชนในด้านต่าง ๆ
- ๔๓. โดยทั่วไป สื่อสารมวลชน เฉพาะอย่างยิ่งสื่อทางด้านโทรทัศน์ และภาพยนตร์ควร สนับสนุนการลดระดับของการเผยแพร่ ภาพลามกอนาจาร ยาเสพติด และความรุนแรง ตลอดจนการ บรรยายและแสดงให้เห็นถึงความรุนแรงและการแสวงหาผลประโยชน์โดยปราสจากความเมตตากรุณา ใน ขณะเดียวกันควรหลีกเลี่ยงการแสดงถึงความประพฤติในทางที่ไม่สมควร รวมทั้งการทำให้เกิดความรู้สึก อับอายขายหน้า โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับเด็กและผู้หญิง และสัมพันธภาพส่วนบุคคล เพื่อเป็นการส่งเสริม บทบาทในด้านต่าง ๆ และหลักความเสมอภาค
- ๔๔. สื่อสารมวลชน ควรตะหนักในการเผยแพร่ข่าวสารให้สังคมได้รับทราบถึงบทบาท และหน้าที่ความรับผิดชอบเช่นเดียวกับอิทธิพลของข่าวสารในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่เกี่ยวกับการใช้ ยาเสพติดและการบริโภคเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ให้แก่เยาวชน ซึ่งควรจะใช้อิทธิพลของข่าวสาร ดังกล่าวนั้น เพื่อเป็นการป้องกันยาเสพติดโดยการถ่ายทอดข่าวสารต่าง ๆ ไปทุก ๆ วิธีอย่างสม่ำเสมอรวมทั้ง ควรส่งเสริมการรณรงค์ให้รับรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในทุก ๆ ระดับ

(๕) นโยบายสังคม

- ๔๕. หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาลควรให้ความสำคัญอย่างสูงในการวางแผน และการ จัดทำโครงการสำหรับแยาวชนและควรจัดหาทุนและทรัพยากรอื่นที่เพียงพอเพื่อสามารถให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และจำนวนเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาพยาบาลทาง สุขภาพกายและจิต โภชนาการ สถานที่อยู่ หรือบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการป้องกันและบำบัด รักษาการใช้ยาเสพติดและการบริโภคเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ ควรมีให้เพียงพอ เพื่อเป็นหลักประกัน ว่าแยวชนสามารถเข้าถึงทรัพยากรดังกล่าวและได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง
- ๔๖. การให้เยาวชนไปอยู่ในความดูแลของสถานกุ้มครองสวัสดิภาพ ควรใช้เป็นมาตรการ สุดท้าย และหากมีความจำเป็นควรใช้ระยะเวลาที่สั้นที่สุดและเป็นผลดีแก่เยาวชนให้มากที่สุด ซึ่งเป็นความ สำคัญสูงสุด ควรให้คำจำกัดความหมายและกำหนดขอบเขตอย่างเคร่งครัดถึงลักษณะของการให้เจ้าหน้าที่ที่ มีอำนาจหน้าที่อย่างเป็นทางการได้เข้าไปแทรกแซงในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
- (ก) เมื่อเด็กและเยาวชนได้รับความทรมานจากภัยอันตรายโดยบิดามารดาและ ผู้ปกครองเป็นผู้ก่อความทุกข์ให้
- (ข) เมื่อเด็กหรือเยาวชนถูกบิดามารดาหรือผู้ปกครองกระทำการข่มขืน กระทำชำเรา กระทำทารุณกรรมทางด้านร่างการและจิตใจ

- (ค) เมื่อเด็กหรือเยาวชนถูกบิดามารดาหรือผู้ปกครองละเลยไม่เอาใจใส่ ทอดทิ้ง หรือนำไปแสวงหาประโยชน์ในทางที่ผิด
- (ง) เมื่อเด็กและเยาวชนถูกบิดามารดาหรือผู้ปกครองกระทำการบังคับขู่เข็ญ ทำให้ ได้รับอันตรายทั้งทางร่างกายหรือจิตใจ
- (จ) เมื่อเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อร่างกายและจิตใจของเด็กหรือเยาวชน โดยมี หลักฐานปรากฏให้เห็นได้อย่างประจักษ์ชัดถึงพฤติกรรมทั้งของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีต่อเด็กหรือ เยาวชนซึ่งเด็กและเยาวชนไม่ควรอยู่กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อีกทั้งไม่มีบริการต่าง ๆ ในชุมชนที่เป็นที่ พักพิงสำหรับเด็กและเยาวชนให้พ้นจากภัยอันตรายได้ดีไปกว่าการจัดให้เด็กและเยาวชนได้เข้าไปอยู่ใน สถานสงเกราะห์
- ๔๗. หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาล ควรจัดให้เยาวชนได้มีโอกาสที่จะศึกษาต่อเต็มเวลา โคยใช้ทุนของรัฐ เมื่อบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สามารถให้การสนับสนุนแก่เยาวชนได้และเพื่อให้ได้รับ ประสบการณ์ในการทำงาน
- ๔๘. ควรวางแผนกและพัฒนาโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการป้องกันเด็กและเยาวชนที่ กระทำผิดบนพื้นฐานของความเชื่อถือได้ จากการค้นคว้าทำการศึกษาวิจัยตามหลักการและวิธีการทาง วิทยาศาสตร์ และการติดตามเป็นระยะ การประเมินผล และการดำเนินการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
- ๔៩. ควรเผยแพร่ข้อมูลการศึกษาวิจัยตามหลักวิชาให้แก่ชุมชนทางวิชาชีพและให้แก่ สาธารณชนอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับลักษณะของพฤติกรรมหรือสถานการณ์ที่ชี้ให้เห็นหรือก่อให้เกิดผล อัน เนื่องมาจากการตกเป็นเหยื่อทางด้านร่างกายและจิตใจภัยอันตราย การทำร้ายและการทารุณกรรมต่าง ๆ เช่น เดียวกับการแสวงหาประโยชน์จากเยาวชน
- ๕๐. โดยปกติ ควรจัดให้มีอาสาสมัครเข้าร่วมในแผนและโครงการต่าง ๆ รวมทั้ง ตัวเยาวชนเองก็ควรมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎเกณฑ์ การพัฒนาและการดำเนินการตามแผนและโครงการ ต่าง ๆ เหล่านั้นด้วย
- ๕๑. รัฐบาลควรริเริ่มหรือคำเนินการเพื่อค้นหา พัฒนาและปฏิบัติตามนโยบายมาตรการ ต่าง ๆ และกลยุทธ์ทั้งภายในและภายนอกระบบความยุตธรรมทางอาญาเพื่อป้องกันความรุนแรงใน ครอบครัวซึ่งจะมีผลกระทบต่อเยาวชนและเพื่อเป็นหลักประกันในการปฏิบัติต่อผู้ตกเป็นเหยื่อของ ความรุนแรงในครอบครัวค้วยความยุติธรรม

(b) การออกกฎหมายและการบริหารงานยุติธรรมในคดีเด็กและเยาวชน

- ๕๒. รัฐบาลควรออกและบังคับใช้กฎหมายและวิธีพิจารณาคดีเป็นการเฉพาะเพื่อส่งเสริม และให้ความคุ้มครองสิทธิและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กและเยาวชนทุกคน
- ๕๓. ควรบัญญัติกฎหมายเพื่อการป้องกันการตกเป็นเหยื่อ การกระทำทารุณกรรม การ แสวงหาประโยชน์อันมิชอบและการใช้เด็กและเยาวชนประกอบอาชญากรรม

- ๕๔. ไม่ควรให้เด็กหรือเยาวชนตกอยู่ในอันตรายหรือได้รับความอับอายจากมาตรการใน การบำบัดแก้ไขหรือการลงโทษทั้งในบ้าน ในโรงเรียน หรือในสถานที่อื่น ๆ
- ๕๕. การออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเข้มงวดและควบคุม อาวุธทุกชนิดที่จะแพร่ระบาดในหมู่เด็กและเยาวชนควรคำเนินการต่อไป
- ๕๖. เพื่อป้องกันการถูกประณาม การตกเป็นเหยื่อและยุวอาชญากรรม ควรออกกฎหมาย เพื่อเป็นหลักประกันว่าความประพฤติใคซึ่งหากผู้ใหญ่กระทำแล้วไม่เป็นความผิดหรือถูกลงโทษ ความ ประพฤตินั้นหากเยาวชนเป็นผู้กระทำย่อมไม่เป็นความผิดหรือถูกลงโทษเช่นกัน
- ๕๗. ควรพิจารณาจัดตั้งสำนักงานผู้ตรวจการหรือหน่วยงานอิสระที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะ เป็นหลักประกันได้ว่าสถานภาพ สิทธิ และผลประโยชน์ของเด็กและเยาวชนจะได้รับสนับสนุนส่งเสริม และจะได้รับบริการต่างๆอย่างเหมาะสม หน่วยงานดังกล่าวจะทำหน้าที่ให้การดูแลและปฏิบัติตามข้อแนะนำ แห่งกรุงริยาด กฎอันเป็นมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติว่าด้วยการบริหารงานยุติธรรมเกี่ยวแก่คดีเด็ก และเยาวชน และกฎของสหประชาชาติว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ถูกริครอนเสรีภาพ สำนักงาน ผู้ตรวจการหรือหน่วยงานอื่นที่คล้ายคลึงกันจะทำหน้าที่พิมพ์เผยแพร่เกี่ยวกับรายงานความก้าวหน้าในการ ปฏิบัติงานในระหว่างเวลาปกติ และในระหว่างที่มีปัญหาความยุ่งยาก นอกจากนี้ควรจัดตั้งหน่วยงานให้ บริการทางด้านกฎหมายแก่เด็กทั้งหลายด้าน
- ๕๘. ควรฝึกอบรมบุคลากรเกี่ยวกับการใช้กฎหมายและบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งสองเพศ เมื่อตอบสนองต่อความต้องการเป็นพิเศษของเด็กและเยาวชน และควรทำความคุ้นเคยกับการใช้ โครงการให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในการส่งต่อเด็กและเยาวชนให้พ้นจากระบบยุติธรรม
- ๕៩. ควรออกและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดเพื่อปกป้องเด็กและเยาวชนให้พ้นจากการ ใช้ยาเสพติดและการค้ายาเสพติด

(๗) การวิจัย, การพัฒนานโยบาย และความร่วมมือระหว่างกัน

bo. ควรพยายามดำเนินการและจัดให้มีกลไกที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการพบปะ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน รวมทั้งการให้ความร่วมมือกันในระหว่างหน่วยงานทางด้านเสรษฐกิจ สังคม การศึกษา สาธารณสุข ด้านให้บริการหน่วยงานด้านระบบความยุติธรรมสำหรับคดีเยาวชน หน่วยงาน พัฒนาชุมชนและสถาบันอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง บนพื้นฐานของระเบียบข้อบังคับที่มีอยู่หลายหลากและพื้นฐาน ภายในระเบียบข้อบังคับเหล่านั้น

๖๑. ควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประสบการณ์และความชำนาญเฉพาะค้านที่ ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ แผนการปฏิบัติงาน และการริเริ่มงานใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยุวอาชญากรรม การป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน และความยุติธรรมสำหรับคดีเด็กและเยาวชนในระดับ ประเทศ ภูมิภาค และระหว่างประเทศให้มากขึ้น ๖๒. ควรส่งเสริมการพัฒนาและกระชับความร่วมมือกันในภูมิภาคและระหว่างประเทศ ในเรื่องที่เกี่ยวกับอาชญากรรม การป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนและในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ผู้ปฏิบัติงานด้านความยุติธรรมในคดีเด็กและเยาวชน ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจ

๖๓. รัฐบาล , ระบบของสหประชาชาติ และองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย ควรให้การ สนับสนุนอย่างเต็มที่เกี่ยวกับความร่วมมือกันในปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ และในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ นโยบาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการฝึกอบรม , โครงการนำร่อง , โครงการสาธิตต่าง ๆ และเรื่องที่ได้กำหนด เป็นการเฉพาะซึ่งเกี่ยวข้องกับการป้องกันยุวอาชญากรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

๖๔. ควรส่งเสริมให้มีการทำงานร่วมกันในการศึกษาวิจัยตามหลักวิชาการเกี่ยวกับวิธีการ ที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันปัญหายุวอาชญากรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน รวมทั้งสิ่งที่ ค้นพบจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ควรมีการประเมินผลและเผยแพร่ออกไปให้แพร่หลาย

๖๕. องค์กร , สถาบัน หน่วยงานและสำนักงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสหประชาชาติ ควร ติดตามและเอาใจใส่ร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในปัญหาหลากหลายที่เกี่ยวกับบรรดาเด็กและปัญหาที่เกี่ยวกับ การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

๖๖. ตามข้อแนะนำในระดับพื้นฐานนั้น เลขาธิการสหประชาชาติโดยความร่วมมือของ สถาบันต่าง ๆที่มีความสนใจ ควรเคลื่อนใหวและคำเนินการในการศึกษาวิจัย และร่วมมือกันในการทำงาน ด้านวิชาการ การกำหนดนโยบายอย่างเสรี การทบทวนและกระตุ้นให้ปฏิบัติงานต่อไปรวมทั้งควรจะเป็น แหล่งที่ให้บริการเกี่ยวกับข้อมูลที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับวิธีการที่มีประสิทิภาพในการป้องกันการกระทำผิดของ เด็กและเยาวชน